

Књига пророка Данила — сто двадесет четврти део

Откривање Данила 11:40 – Пророчко разматрање историјских паралела и будућих догађаја

Jeff Pippenger
2024-03-08

Узимамо време да изложимо структуру једанаестог поглавља књиге пророка Данила, док разматрамо четрдесети стих. Четрдесети стих је паралела четрнаестом стиху осмог поглавља књиге пророка Данила, у пророчком смислу да је светлост коју је Христос, као Лав из племена Јудина, запечаћену отворио 1798. године, била заснована на Данилу 8:14; тако је и светлост коју је Он отворио 1989. године била заснована на четрдесетом стиху.

Као што смо указали, али у претходном чланку заправо нисмо разматрали, када се примењује методологија позног дажда „ред на ред“, четрдесети стих износи две различите линије, јер садржи време краја и за покрет првог анђела и за покрет трећег анђела.

Када саставимо заједно време краја из четрдесетог стиха у 1798. години и његово време краја у 1989. години, увиђамо да се Данило 8,14 усклађује са Данилом 11,40, јер обоје представљају знање које је распечаћено у пророчкој историји три анђела из Откривења 14. Они су такође повезани и чињеницом да је четрнаести стих виђење „march“ о Христовом изненадном „појављивању“ у храму, а четрдесети стих виђење „chazon“ о две хиљаде пет стотина двадесет година пророчке историје. Једно је тачка у времену, а друго је временски период.

Једно представља обнову и очишћење храма, а друго разорење и гажење храма. Једно представља две хиљаде и три стотине година, а друго две хиљаде пет стотина и двадесет година. Једно је представљено реком Улај, а друго реком Хидекел. Једно представља човечанство, а друго представља божанство. Правилно схваћен, четрдесети стих у вези са четрнаестим стихом задивљујуће је дубок. 1798. представља дело божанства, а 1989. представља побуну човечанства.

У претходном чланку смо установили да је опис савладавања три препреке од стране цара севера приказан узастопним редоследом, али да стварну примену представљених догађаја треба пажљиво одредити, јер су стихови четрдесет и други па закључно са стихом четрдесет и четвртим заправо усклађени са стихом четрдесет и првим, који представља ускоро долазећи недељни закон у Сједињеним Државама. Ту се остварује троструки савез, и ту почиње вест силнога поклича са „истока“ и „севера“.

У једанаестом поглављу Данила, адвентистички проучаваоци су током година препознавали да Данило у својим приказима Рима примењује одређену технику. Урија Смит то запажа у књизи Daniel and Revelation. Данило најпре показује како Рим преузима власт над светом, а

затим се у наредним стиховима враћа на почетак тог историјског тока, указује на политичко освајање и показује како Рим у тој истој историји поступа према Божјем народу. Потом, коначно, показује како Рим долази своме крају. Начело које Данило примењује назива се „понављање и проширивање“.

Ова техника од три корака препознаје се у стиховима четрдесет до четрдесет пет. Стихови четрдесет до четрдесет три препознају тростепени процес у којем Савремени Рим осваја планету Земљу; затим, у стиху четрдесет четири, Данило се враћа на стих четрдесет један, када се „вести“ тада објављују посредством заставе сто четрдесет и четири хиљаде, и када папство потом полази с великом јарошћу да погуби и сасвим истреби многе. Потом, у стиху четрдесет пет и у дванаестој глави, првом стиху, папство долази своме крају, и никога нема да му помогне, између мора и славне свете горе, када се људско време милости затвара.

У тридесетом стиху једанаесте главе Данила налазимо почетак једне историје коју сестра Вајт цитира од речи до речи све до тридесет шестог стиха, а затим пише: „призори слични онима описаним у овим стиховима одиграће се.” Тридесети и тридесет први стих означавају историјски прелаз од паганског Рима ка папском Риму као четвртом и петом царству библијског пророштва, редом. Тридесет први стих описује историју која представља како је папски Рим био постављен на престо земље године 538.

У тридесет и првом стиху, прво што се препознаје јесте тренутак када је Хлодовех, краљ Франака (савремена Француска), устао у прилог папству 496. године. Хлодовех се тада обратио из отвореног паганства у прикривено паганство католицизма (религију своје жене Клотилде). Потом је свој престо посветио уздизању папства на престо земље. Хлодовех је у том стиху представљен „мишицама“, јер је своју мишицу војне силе и своју мишицу новчане моћи посветио делу које је тада предузео.

Хлодовехово почетно дело представљало је дело свих краљева некада паганске Европе, који су били предодређени да, како се историја буде одвијала, пружају разноврсне потпоре римској блудници. Хлодовех, а потом и Француска, били су од Католичке цркве помазани насловом првенца Католичке цркве, а такође и најстарије кћери Католичке цркве. Он је био симбол првога од многих краљева који ће починити блуд са тирском блудницом.

У овом пророчком смислу Хлодовех је био представљен Ахавом, који је такође починио блуд са Језавељом (симболом Католичке цркве у књизи Откривења), и који је такође био први цар над десет племена, као што је Хлодовех постао првостепени симбол десет рогова (види седму главу Данила) паганског Рима. Ти цареви Европе ће на крају успоставити блудницу вавилонску на престолу земље. У том смислу и Ахав и Хлодовех представљају Сједињене Америчке Државе, које у последњим данима чине блуд са папством.

Роналд Реган је започео блудништво, а последњи председник ће бити тај који ће приморати осталих девет царева Уједињених нација да такође учине исто дело. Реган је био председник у време краја 1989. године, и стога он пророчки мора представљати последњег председника у историји, у чије време осталих девет царева извршава исто дело, јер Исус увек крај нечега приказује почетком нечега. Реган је био богат, добро познат медијски лик, надалеко

препознатљив по свом сопственом особеном начину говора, који је у почетку био у Демократској странци, а који је на крају прешао у Републиканску странку.

У тридесет и првом стиху, мишице које су представљале папство оскрнавиће светињу силе. Пророчки, светиња силе и за пагански Рим и за папски Рим био је град Рим. Ово се заснива на чињеници да су оба Рима владала током одређеног временског раздобља из града Рима, и када су владала из града Рима, била су у суштини непобедива.

Пагански Рим је започео своју владавину од три стотине шездесет година у бици код Акција, 31. године пре Христа. Дванаесто поглавље, двадесет четврти стих књиге пророка Данила, указује на то да ће из свога упоришта, које је било град Рим, смишљати своје намере током једног „времена“. Пророчко „време“ износи три стотине шездесет година, и три стотине шездесет година после битке код Акција, у којој су Антоније и Клеопатра били поражени, Константин се иселио из града Рима у град Константинопољ, и раздобље непобедивости паганског Рима било је окончано.

Када је трећа географска препрека папском Риму (Готи) била истерана из града Рима 538. године, отпочела је хиљаду двеста шездесетогодишња владавина надмоћи папског Рима и трајала је до 1798. године, када је папа био уклоњен из града Рима, чиме је пророчанској папској звери нанесена смртоносна рана; а наредне године, 1799, тај папа (жена која је јахала звер) умро је у заробљеништву.

Мишице (Хлодовех), које су представљале папство, требало је да оскврне тврђавско светилиште, а Константин је започео то дело тиме што је у философском смислу означио тај град као мањи град од Константинопоља; и од тог тренутка па надаље, ратовање у тој историји, које су водили непријатељи Рима, увек је било усмерено на напад на град Рим, и до 476. године више никада није постојао стварни римски потомак који је владао у том граду, све до 538. године, када је град постао тврђавско светилиште за папски Рим.

Ахава, Кловиса и Француска представљају праслику Сједињених Држава, а светиња њихове силе јесте Устав Сједињених Држава. Тај документ је божански документ и путоказ у пророчкој историји. Откако је Роналд Реган стао у одбрану папства у историји која је водила ка 1989. години, Устав је под сталним, све жешћим нападом, као што је била и светиња силе у пропасти и паду паганског Рима. Када ускоро долазећи недељни закон у Сједињеним Државама буде спроведен, Устав ће бити у потпуности оборен. Од времена Регана па до тог недељног закона понавља се историја од 330. до 538. године. Године 538. папство је било постављено на престо, чиме се унапред приказује исцељење његове смртне ране у време тог недељног закона.

Период од Роналда Регана до закона о недељи јесте пророчки период који је посебно одређен Божјом пророчком Речју. „Мишице“, представљене Хлодовехом, такође су требале да уклоне „свагдашњу“ из некадашњег паганског царства Римског царства. Религија царства била је паганска од самог почетка, а Хлодовех је започео дело замењивања религије отвореног паганизма религијом католицизма, који је једноставно паганизам под плаштом.

Сједињене Државе у потпуности уклањају религију протестантизма када, у ускоро долазећем закону о недељи, наметну жиг папског ауторитета, јер је једина дефиниција речи „протестант“ — протестовати против Рима. Ако прихватите жиг ауторитета Рима, ви не протестујете против Рима. У трећем поглављу, трећем стиху, књиге пророка Амоса, Амос поставља реторичко питање: „Иду ли двојица заједно ако се не слажу?“

„У покретима који су сада у току у Сједињеним Државама да би се установама и обичајима цркве обезбедила подршка државе, протестанти иду стопама паписта. Штавише, они отварају врата да папство поново задобије у протестантској Америци ону превласт коју је изгубило у Старом свету.“ Велика борба, 573.

Када је религија паганства била уклоњена као званична религија царства 508. године, то је представљало да је препрека, коју Павле описује у Другој посланици Солуњанима, друго поглавље, била унапред уклоњена пре откривања човека греха у ускоро долазећем недељном закону у Сједињеним Државама. Потчињавање отворено паганске религије, уз прелаз ка скривеној паганској религији католицизма, није се догодило тренутно, и у историји је означено као започето Кловисовим обраћењем у католицизам 496. године, а у потпуности довршено до 508. године.

Тако ће, од година Регана, почев од 1989, па све до ускоро долазећег недељног закона, истински протестантизам у Сједињеним Државама бити потпуно обуздан. У то време Устав, „уточиште силе“ за Сједињене Државе, биће оборен, и четврто дело „мишица“ из тридесет првог стиха биће извршено, док „мишица“ тада постављају папство на престо земље, као што је то био случај 538. године.

Када је папство преузело престо 538. године, наратив у Данилу прелази са описивања начина на који је папство покорило свет на тему како је папство у тој историји прогонило Божји народ. У четрнаестом стиху десете главе Данила, Гаврило је обавестио Данила да је сврха виђења које ће му ускоро изложити да покаже „шта ће задесити Божји народ у последње дане“.

А сада дођох да ти објасним шта ће задесити твој народ у потоње дане; јер се виђење односи на многе дане. Данило 10:14.

Стихови тридесет други до тридесет шести јесу стихови за које сестра Вајт непосредно каже да ће се поновити, а ти стихови описују прогонство током хиљаду двеста шездесетогодишње владавине папства, од времена када је оно постављено на престо 538. године, па све док није задобило своју смртну рану 1798. године.

И оне који безбожно поступају против завета поквариће ласкањима; али народ који познаје Бога свога биће јак и чиниће велика дела. И разумни међу народом поучиће многе; ипак ће падати од мача и од огња, у ропству и у пљачки, много дана. А кад падну, биће помогнути малом помоћи; али многи ће им се придружити лицемерно. И неки од разумних пашће, да би се окушали, и очистили, и убелили, до времена свршетка; јер је још за време одређено. И цар ће чинити по својој вољи; и узвисиће себе, и величаће себе изнад свакога бога, и говориће чудесне ствари против Бога над боговима, и напредоваће

док се гнев не наврши; јер ће се извршити оно што је одређено. Данило 11:32–36.

Стихови описују прогонство у Мрачном средњем веку, а тридесет шести стих затим показује да ће папство напредовати док се не изврши прва Божја негодовање против северног царства Израилевог 1798. године. Данило је најпре показао како је папство постављено на престо земље, затим како је папство поступало према Божјем народу, а потом и коначни пад папства. Четрдесети до четрдесет трећи стих једанаесте главе Данилове показују како папство преузима власт над светом, затим четрдесет четврти стих показује како оно прогони Божји народ последњих дана, а потом четрдесет пети стих показује како долази своје коначном крају, без икога да му помогне.

Јеврејска реч „истина“ створена је од стране Чудесног Лингвисте тако што је саставио прво, тринаесто и последње слово јеврејског алфабета да би образовао реч „истина“. Тринаест је симбол побуне, а прво представља последње.

Тридесет први стих описује крај паганског Рима као четвртог царства библијског пророштва, а тридесет шести стих је означио крај папског Рима као петог царства библијског пророштва. Између првог описа пада Рима и последњег описа пада Рима налази се побуна, представљена папством које у историји између почетка и свршетка убија милионе Божјег народа. Примена ових стихова носи потпис „истине“.

Стихови четрдесети до четрдесет пети, који су илустровани стиховима тридесетим до тридесет шестим, почињу падом папства, а завршавају се падом папства. У средишту историје која започиње 1798. године, па све до свршетка времена милости, налази се побуна Модерног Рима, који поново убија Божји народ. Примена ових стихова такође носи потпис „истине“, и они се међусобно усклађују да пруже два сведока који утврђују „истину“, а обе линије описују Рим, који је симбол који ће „утврдити виђење“.

И у то време многи ће устати против цара јужнога; и насилници из твога народа подићи ће се да утврде виђење; али ће пасти. Данило 11:14.

Proročki obrazac koji Danilo primenjuje u jedanaestom poglavlju ne koristi se samo u stihovima trideset do trideset šest, a zatim u četrdeset do četrdeset pet. Stihovi četrnaest do devetnaest pokazuju kako je paganski Rim preuzeo vlast nad svetom, zatim stihovi dvadeset do dvadeset četiri pokazuju kako se paganski Rim ophodio prema Božjem narodu, a od stiha dvadeset četiri do stiha trideset iznosi se pad paganskog Rima.

Четрнаести стих означава почетак паганског Рима, а тридесети стих означава крај паганског Рима. У историји представљеној у средини, пагански Рим је приказан као онај који је разапео Христа; стога побуна у средини идентификује ове стихове као „истину“. Алфа и Омега ставио је свој потпис кроз цело једанаесто поглавље књиге пророка Данила.

Четрдесети стих садржи историју која започиње у годинама Роналда Регана и која поистовећује савез склопљен између председника Сједињених Америчких Држава и човека безакоња. Он означава одређено раздобље које се завршава постављањем папства на престо земље, као што је било и 538. године. Није случајност то што је Хлодовех, краљ Франака,

односно данашње Француске, симбол Сједињених Америчких Држава. Хлодовех је представљао тип Регана. Реган је био симбол протестантизма, као што је Хлодовех био симбол паганизма.

Битка у којој је Хлодовех, краљ Франака, прешао у католичанство била је Толбијачка битка (позната и као Битка код Цилпиха или Битка код Келна). Ова битка одиграла се 496. године. Хлодовех је у то време био незнабожац, али је током битке, када се чинило да његовим снагама прети пораз, молио за помоћ хришћанског Бога своје супруге католкиње и заветовао се да ће, ако изађе као победник, прећи у хришћанство. Хлодовех је заиста добио битку, и као последица тога, он и значајан део његових франачких ратника прешли су у католичанство, што је означило значајан догађај у христјанизацији Франака.

Роналд Реган, који се изјашњавао као протестант, навео је да је његов мотив за склапање тајног савеза с римским папом био то што је био уверен да је Совјетски Савез антихрист библијског пророчанства. У Регановој борби против бившег Совјетског Савеза, не увиђајући своју забуну у погледу тога ко је антихрист, он се удружио с антихристом.

„Они који постану збуњени у свом разумевању речи, који не успеју да сагледају значење антихриста, сигурно ће себе сврстати на страну антихриста.“ Kress Collection, 105.

Сједињене Државе су двоструки пророчки симбол, као што је представљено двама роговима звери из земље. Француска је такође двоструки пророчки симбол, као што је представљено Содомом и Египтом у једанаестом поглављу Откривења. Француска је прворођено дете папства, а Реган, представљајући Сједињене Државе, био је први од десет царева из седамнаестог поглавља Откривења у последњим данима који је починио блуд с тирском блудницом, која је била заборављена од 1798. године. Она је била заборављена у време краја 1798. године, али почиње да буде помињана у време краја 1989. године.

Кловис, вођа Француске, означио је почетак временског раздобља које је довело до тога да папство буде постављено на престо 538. године, где је потом папство донело недељни закон на Сабору у Орлеану. Реган, вођа Сједињених Држава, означио је почетак временског раздобља које води томе да папство још једном буде постављено на престо земље приликом недељног закона који ускоро долази.

Francuska je dvostruka sila koja je postavila papstvo 538. godine, a Francuska je, preko Napoleonovog generala Bertjea, zbacila papstvo s prestola 1798. godine. Sjedinjene Države postavljaju papstvo na presto u poslednjim danima, i kao prvenstveni car među deset careva, Sjedinjene Države će na kraju „opustošiti je i ogoliti, i poješće meso njezino, i sažeći će je ognjem.”

Четрдесети стих садржи историју тридесет првог стиха и показује да је дело поновног постављања папства на престо земље представљено временским раздобљем које почиње са Роналдом Реганом, а завршава се последњим председником Сједињених Америчких Држава. Тог последњег председника унапред је предобразио Реган, јер Исус увек приказује крај почетком.

У првим стиховима у Данилу једанаест, та пророчка историја је изложена (стих два), и налазимо историју која је претходила историји царства Грчке. Грчка је симбол Уједињених нација и светске владе десет царева из Откривења седамнаест. Стих три у Данилу једанаест уводи Александра Великог, а стих два представља историју која претходи светској влади у последњим данима.

У првом стиху, Гаврило једноставно указује да је укрепио Дарија на почетку царства Мида и Персијанаца, али Гаврило је дошао к Данилу у десетом поглављу, када је тада владао Кир Персијанац, а не Дарије Мидац. Пошто је јасно повезао то царство као пророчко двојно царство Мида и Персијанаца (као што су Француска и Сједињене Државе), Гаврило затим уводи историју која претходи светском царству Александра Великог.

А сада ћу ти показати истину. Гле, још ће три цара настати у Персији; а четврти ће бити далеко богатији од свих њих; и својом силом, кроз своје богатство, подићи ће све против царства Грчке. Данило 11:2.

Алфа и Омега увек означавају крај нечега, заједно са почетком нечега, а други стих говори о историји која претходи наметању једносветске владе, представљене царством Грчке Александра Великог. Други стих је пророчка линија која се односи на Сједињене Америчке Државе, које, као дворожна сила последњих дана, предочена двојном силом Мида и Персијанаца, као и Француском. Тај стих указује на царева који би представљали председнике Сједињених Америчких Држава у последњим данима, који би устали унапред пред троструком једносветском владом аждаје, звери и лажног пророка. Хлодовех је био паралела Регану као првом председнику на почетку историје која води ка враћању антихриста на престо.

Од времена Кира, у једанаестом поглављу Данила, биће три владара, а за њима четврти, који ће бити далеко богатији од свих њих. Дарије је био први цар Мидо-Персијског царства, а Кир, који је владао када је Данило примио ту историју од Гаврила, био је други цар. После Кира доћи ће четири цара, тако да ће четврти од тих наредних царева бити шести цар.

Шести цар биће најбогатији цар, и богати председник (цар) подићи ће све против царства Грчке. Председници од Регана били су први Буш, Клинтон, други Буш, Обама; тако би шести, и најбогатији, цар био Трамп. Тај цар (председник) „подићи ће“ царство Грчке (глобалисте). Дефиниција хебрејског израза „подићи“, веома је поучна.

Јеврејска реч преведена као „подићи“, у том стиху, јесте примитивни корен који значи „пробудити“ или „разбудити“. У историји која је предочена четвртим владарем после Кира, био би подигнут један председник далеко богатији од било ког другог председника, и посредством своје снаге и моћи довео би до „буђења“ против Грчке. Грчка, као симбол глобализма, прогресивизма и „воук-изма“, била би доведена у средиште пажње историје шестог, најбогатијег председника. Он би пробудио целокупно подручје планете Земље за спор око прогресивног „воук-изма“ и глобалне доминације.

Буђење за покрет прогресивног „воукизма“, до кога долази у председниковању најбогатијег председника, збива се са републиканским рогом, управо у време када се буђење десет девојака збива у протестантском рогу.

У следећем чланку наставићемо наше проучавање Данила 11:40.

„И поред распрострањеног опадања вере и побожности, у овим црквама има истинских Христових следбеника. Пре коначног изливања Божјих судова на земљу, међу народом Господњим настаће такво оживљавање првобитне побожности какво није виђено још од апостолских времена. Дух и сила Божја излиће се на Његову децу. У то време многи ће се одвојити од оних цркава у којима је љубав према овоме свету потиснула љубав према Богу и Његовој речи. Многи, и проповедници и народ, радо ће прихватити оне велике истине које је Бог дао да се у ово време објаве како би се народ припремио за други долазак Господњи. Непријатељ душа жели да омете ово дело; и пре него што дође време за такав покрет, настојаће да га спречи увођењем кривотворине. У оним црквама које може да доведе под своју обмањујућу власт, учиниће да изгледа као да се на њих излива Божји нарочити благослов; испољиће се оно што ће се сматрати великим верским интересовањем. Мноштво ће клицати што Бог чудесно делује за њих, док ће то дело у ствари бити дело другог духа. Под верским плаштом, Сатана ће настојати да прошири свој утицај по целом хришћанском свету.“ Велика борба, 464.